

Veľká strata pre slovenský stolný tenis

Irena Mikócziová-Bosá /1945 – 2022/

Zosnulá **Irena Mikócziová-Bosá, rodáčka z Vinohradov nad Váhom /zomrela 18.9.2022/**, patrí medzi najvýraznejšie osobnosti v 97-ročnej histórii slovenského stolného tenisu. Ako jednej z mála našich žien sa jej v šesťdesiatych rokoch 20. storočia podarilo preniknúť medzi európsku elitu. Jej bojovnosť či povestné srdce pre tím spojené s vynikajúcou obranou a výpadovým útokom robili problémy všetkým súperkám. Mala osobitný cit aj pre štvorhru a nie náhodou svoj najväčší úspech zaznamenala práve vo štvorhre žien. V drese Československa na ME 1966 v Londýne spolu s Češkou Martou Lužovou získali nečakané striebro. O jej stabilných výkonoch svedčia aj tri bronzové medaily z ME družstiev v rokoch 1964, 1966 a 1968. Jej nevšedný talent sa u nej prejavil už v juniorskom veku. Pri troch štartoch na mládežníckom šampionáte Európy získala tri zlaté a po jednej striebornej a bronzovej medaile. Medzi cenné trofeje v jej bohatej zbierke patrí aj víťazstvo na Festivale mládeže vo Viedni v roku 1959. Počas dlhej reprezentačnej stolnotenisovej kariéry obliekala dresy Dynama Spojie Bratislava, Lokomotíva Rača, Lokomotíva Bratislava a STO Dunajská Streda, Drôtovňa Hlohovec a DAC Dunajská Streda. Aj vo vyššom veku hrala zanietene veteránske súťaže, až kým ju nezradilo zdravie. Niekoľko rokov šéfovala združeniu slovenských osobností stolného tenisu združených v SCI. Hoci bola v poslednom období rokov odkázaná na invalidný vozík, v zariadení pre seniorov v Zohore pozorne sledovala domáce i svetové športové dianie, samozrejme, najmä stolný tenis. V neľahkej situácii sa opierala o najbližšiu rodinu, pričom sa jej snažil pomáhať aj SSTZ či Nadácia Slovenského olympijského a športového výboru, ktorá jej udelila dva podporné granty.

Odchodom I. Mikócziovej-Bosej stráca slovenský stolný tenis jeden z pevných pilierov svojej bohatej histórie.

Čeť jej pamiatke!

